

В. М. Ханко

Лось Іван Григорович

ЛОСЬ Іван Григорович (23. 09. 1904, с. Сокілка, нині Кобеляц. р-ну Полтав. обл. – 26. 04. 1985, Київ) – живописець. Член СХУ (1939). Учасник 2-ї світової війни. Бойові нагороди. Закін. Київський художній інститут (1928; майстерня [Ф. Кричевського](#)). 1926 у рідному селі встановив пам'ятник Т. Шевченку. Працював у Києві: кер. мультиплікац. відділу кіностудії (1928–32); у театрі військ. округу; гол. художник маляр.-скульптур. комбінату (1948–58) і голова худож. ради (1955–71) Худож. фонду УРСР. Учасник обл., всеукр., всесоюз. мист. виставок 1937. Осн. галузь – станк. живопис (портрети, краєвиди, картини на літ. й істор. тематику). Деякі полотна зберігаються у Нац. музеї Т. Шевченка, Нац. музеї історії України (обидва – Київ), Музеї історії Полтав. битви, Полтав., Микол. і Сум. ХМ, Лубен. галереї образотвор. мистецтва, Черніг. літ.-мемор. музеї М. Коцюбинського, Кобеляц. музеї літ-ри і мистецтва, Музеї Т. Шевченка в Канаді (Торонто).

Фотоілюстрації

Основні твори

«Т. Шевченко у кріпацькій сім'ї читає свої твори» (1939), «На Ворсклі» (1949), «Т. Шевченко серед селян» (1950), «Ю. Збанацький» (1951), «Суботів. Три криниці» (1953), «Осінь» (1956),

«Рідний край» (1957), «Т. Шевченко в Україні» (1961), «Друзі у неволі. Т. Шевченко і А. Обеременко» (1962; 1964), «Північний Кавказ» (1966), «Повстання селян на чолі з Кармалюком», «Б. Хмельницький» (обидва – 1968), «Рідна Полтавщина» (1970).

Покликання на статтю:

Лось Іван Григорович / В. М. Ханко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-56504>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).